

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, jutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri jutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu jutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske jutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 470.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osornice in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzljavna in telefonična poročila.

(Novejša vesti.)

Isehl 18. Ministerski predsednik grof Thun je prišel danes v jutro semkaj. Cesar ga je sprejel ob 11. uri predpoludne ter ga obdržal na dineju. Thuna spremlja tajnik ministerstva, pl. Forstner. Oba se vrtneta nočoj na Dunaj.

Dunaj 18. „Wiener Abendpost“ javlja, da se prve dni avgusta snideta nemški kancelar knez Hohenlohe in naš minister za zunanje stvari, grof Goluchowski. Hohenlohe se pride dne 2. avgusta zdraviti v Aussee. Grof Goluchowski se poda dne 9. avgusta v Isehl, in nekaj dni pozneje se bodeta posvetovala imenovana državnik.

Madrid 18. Komora je sprejela predlog, da se ovekoveči ime Castellarjevo na spominski plošči, ki je vzdana v zbornici.

Bruselj 17. V dvornih krogih je razširjena vest, da je kralj Leopold izrazil nasproti ministerskemu predsedniku svoj namen, da nadomesti sedanji kabinet z drugim liberalnim kabinetom, ako parlamentarna komisija za proučevanje volilne prenosne ne bo imela nobenega uspeha.

Sestava novega ministerstva da se poveri baronu Lambermontu, členu državnega sveta in prvemu tajniku v ministerstvu za zunanje stvari. Novo ministerstvo razpusti zbornico ter razpiše nove volitve.

New-York 18. Kakor poroča „New-York Herald“, so Aguinaldo in nekateri njegovih vodij ponudili generalu Ottisu mir. Potemtakem Amerikanci ne bodo potrebovali prostovoljcev, katere sedaj nabirajo.

Kap 18. Cecil Rhodes se je vrnil z Angležkega semkaj.

Pariz 18. Akademski svet je odtegnil nekemu profesorju na liceju v Reimsu, ki je blagaj-

nik lige francoskih patrijotov, za leto dni službo, ker je pred dijaki razpravljal o Dreyfusovi aferi.

Bellgrad 18. Srbski oficirji kolportirajo sledečo okrožnico: Vest novin, da je bil Vlado Petrović priprt in kmalu potem izpuščen in da se je vlada vsled tega opravičevala, je popolnoma neresnična. Vlado Petrović ni bil aretiran ter srbska vlada ni imela nobenega povoda, da bi se opravičevala.

Bruselj 18. „Independance“ prinaša iz verojete vira vest, da hoče major Carrière, vladni zastopnik na vojnem sodišču v Rennesu, umakniti tožbo proti Dreyfusu, ker da isti nima nobene krivde.

Naše šolsko vprašanje in govor gospoda Etbina Kristana.*

(Glas iz delavskih krogov.)

Z velikim zanimanjem sem čital govor gospoda Kristana na shodu socialistov v Rojanu o našem šolskem vprašanju v Trstu. Gospod Kristan je govoril sicer lepo in je povedal marsikatero — resnico, ali ogrel me vendar ni, kakor je marsikoga družega. Vse to se mi zdi le slama, povita v lep in fin papir. Jaz spoštujem gospoda Kristana kakor najinteligentnejega socijalnega demokrata na vsem jugu; tudi ljubezni do svojega rodu mu nočem odrekati, ali — zaupati mu vendar ne morem.

Mi slovenski delavci se borimo že od leta 1884. za osnutje slovenske šole v Trstu, žal, da do danes brez uspeha. Imeli smo in imamo na svoji strani ne manje inteligentnih mož kakor je gospod Kristan. Le-ti so zastavili vse svoje znanje in vse svoje moči v to, da nam pomorejo priboriti šol za

*) Ta članek seveda nikakor ne prejudicira našim opazkam, ki jih objavimo na govor gospoda Kristana. Uredništvo.

Ivan je uprl čuden pogled v Franja. Grozno je trpel. Vedel je prav dobro, kam Franjo čika. Ko je nepričakovano srečal prijatelja, se je bil ves pretresel in prešinila ga je z upom izpremešana želja, da bi mu kaj povedal o njej. Povsem neznano in nejasno mu je bilo, zakaj ga to mika. Kaj mu je mar nezvesta ženska, ki mu je povzročila toliko trpljenja? Saj je prišel v Prago, da jo pozabi. In vendar bi bil sedaj rad kaj slišal o njej. A ko je Franjo samo neizravno omenil predmet, ga je zbolelo; jeza, britka jeza, ki povzrokuje telesne bolečine in sili solze v oči, je vskipela v njem — čutil je, da mora zdajci zaplakati. Oh, ne žalosti, ne bolečine, le jeze, jeze, jeze. In če mu privró solze v oči, bodo gotovo krvave, ker čuti, da mu sili tudi kri tja gori, da so mu oči že rdeče. Pest se mu je stiskala, silna ogorčenost ga je obvezala; srdito je pogledal še enkrat prijatelja in potem je hitro odkorakal, kakor bi moral bežati, kakor bi se mu nekam mudilo, ne da bi vedel kam. In ko se je odmaknil nekoliko korakov od prijatelja, ki je obstal ves osupnjen, so se mu oči zalile z vročimi, pekočimi solzami. On jih pa ni obrisal, nego dirjal je dalje, čez Prikope, proti Žižkovu, ne da bi vedel, kje hodi. Nikomur se ni umaknil, ker ni videl nikogar, kajti vsi ljudje so se ga ogibali in vsakdo je gledal za njim. Bil je videti kakor norec, ki je utekel iz blaznice. Razkuštrani lasje so mu viseli izpod klobuka na mračno, nagubano čelo, iz očíj

naše slovenske otročiče, zapuščene od občine in države. Toda vse zastoj. In gospod Kristan pripisuje ta neuspeh dejstvu, da način našega zahtevanja ni bil pravi. Češ: prosili ste milosti, mesto da bi zahtevali pravice.

To očitje zveni iz govora g. Kristana. Ta govor in vsprejeta resolucija sta res sirenski vabljiva in se ne čudim, da sta ogrela poslušalce. Toda jaz — priprost delavec — jima ne morem pripisovati družega pomena, nego tega, da sta dosegla lep hipen vnanji efekt. Gospod Kristan naj mi ne zameri, ako mu povem povsem odkrito, da ne bo njegova zasluga, ako slednjič vendar-le dobimo to toli zaželjeno slovensko šolo. Stvar je sedaj že na najvišji instanci; gospod Kristan je torej nastopil malec — prepozno!! Govoriti, lepo in navdušeno govoriti zna tudi marsikdo drugi. Ali noče, ako ne more podati nikake garancije, da se drobiž lepih besed tudi spremeni v zlató — lepega uspeha. Zato so prav oni, ki so se najbolj trudili za srečno rešenje tega vprašanja, manje obljubljali na javnih shodih in so raje iskali poti, da tržaškemu Slovenceu z argumenti in dokazi pripomorejo do najsvetejše pravice — do sredstev za povzdigo svoje kulture.

Po teh splošnih opazkah se hočem malec pobaviti s konkretnim predlogom gospoda Kristana za veliko demonstracijo na velikem trgu pred municipalno palačo. Jaz se čutim nekako poklicanega v to, ker sem bil svojedobno nekak specialista v takih stvarih in ker sem britko občutil na svoji lastni koži, kako sem se — varal.

Priznavam gospodu Kristanu, da ne bi bilo težko spraviti nekoliko stotin na veliki trg. Ali posledice? Menda tudi gospod Kristan ne živi tej krivi veri, da bi mestna gospoda držali roke križem. Za dober denar — in tega imajo kakor peska — morejo dobiti vsikdar potrebno število katilinarčnih ekzistencij, da najmirneje demonstra-

mu je odseval pretilen srd, ustna je imel trdo stisnjena, kakor bi mu bila nabrana na kratkem traku. Gornji del telesa mu je bil daleč naprej naklonjen, z rokama je silno mahal, suknja mu je odletavala in se zapletavala med rokami.

Pred postajo državne železnice se je hkrati ustavil. Ravnokar je bil prišel vlak in množica ljudstva je zapuščala kolodvor. Tu se ni bilo moči izogniti. Živi potok, ki se je usul iz velikega portala, ga je zadržal.

Sedaj se je zopet zavedel.

— Kaj delam? Mar sem otrok? Li blaznim? Kaj je to? Kaj naj si Franjo misli? — Kako neumno početje! Prav sedaj mora misliti, da trpim radi nje. A to ni res — to ni res! Kako neuljudno je to bilo! Kakor šolsko dete sem oddirjal...

Počasi se je obrnil. In polagoma so se mu misli pomirile. Čutil je, da mora biti čuden videti. Odkril se je in z roko potisnil lase z čela. Potem je skušal lice prisiliti v miren, hladen izraz. A to se mu ni posrečilo. Vendar so se mu živci nekoliko spokojili in lažje je dihal.

— Morda srečam Franja, je mislil. Povem mu, da sem bil bedak. In povem mu, da se moti. Gotovo misli, da mi ona brede po glavi, da sem nesrečen radi nje in kdo ve, kaj še. Vse mu povem.

Na oglu Prikopov in Vavčevskega trga je opazil prijatelja. (Pride še.)

PODLISTEK

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

— In kako je s teboj? je vprašal Franjo Šterkel prijatelja Mandriča, ko ga je slučajno srečal v Ferdinandovi ulici v Pragi.

— Kako je z menoj? To je filistrsko vprašanje, ker nima nobenega pomena. —

— Nu, nu. Nisem hud, če si slabe volje, a moje vprašanje ni filistrsko in brez pomena tudi ni. —

— Kajpada! Saj vidiš, da sem zdrav. Malo utrujen sem, zato sem ponekod blede, a inace sem docela zdrav. Službo imam: kolikor potrebujem, zaslužim — hvala Bogu. To vse ti je znano. Ergo vprašuješ za reči, ki so ti itak znane. Tvoje vprašanje je čisto navadna konvencionalna fraza, brez pomena.

— Ivan, Ivan! Nekdaj sva bila prijatelja! —

— Dobro, dobro. Pa moje prijateljstvo ni veliko vredno. Jaz sem vtelesena puščoba, poln muh — kaj morem jaz za to? Jaz nisem kriv. Lombrosovi zakon — —

— Pustiva to. Ne vprašam za tvoje muhe. Mene niso nikdar motile. Prijatelj sem ti, odkritosrčen in zvest, pa bi zaslužil, da bi bil tudi ti iskren napram meni. —

— Kakšne uganke so to? —

— Nikake uganke. Povej mi, kako se počutiš?

eijo premene v — rabuko. Ako je žaljen, ako so ga zasmovali, kaj naj stori naš človek?! Naši morajo reagovati! Ako ne bi, bi se osmešili od nog do glave. In ko so naši reagovali, kaj sledi? Skušnje nas uče, da smo one, katere smo hoteli sprovesti na mirno demonstracijo, v resnici doveli — policiji v roke. Imamo že imenitnih izgledov za to trditev. Nočem odrekati veljave demonstracijam. A te morajo biti v velikem stilu. Da bi pa gospod Kristan mogel prirediti tako imponujočo demonstracijo, na tem — naj mi oprost — dvomim zelo. Vsaj dotlej ne, dokler bo tako sodil o tržaški narodni stranki, kakor sodi sedaj.

Tudi proti žrtvam nisem, ker vem, da se še noben narod ni osvobodil brez žrtev. Ali predvsem treba dobro preračunati: da-li so šanse primerne riziku in pa: kdo bo skrbel za one, katerih ekzistencija je zavisna od onih, ki naj gredo v nevarnost!! Pred par leti je bila tudi neka demonstracija na velikem trgu, pa ne narodne naravi. Vendar so žene — obsojenih in zaprtih hodile trkat na vrata nas narodnih delavcev. Mi smo jim pomagali po svoji skromni moči. Hkratu pa smo jih napotili tudi do gosp. Camberja, tedanjega pripoznanega vodje socialistov. In veste, kako pomoč so dobili tam?! Po jeden cel goldinar in pol za vsako družino jedenkrat za vselej! Rekli so, da ne morejo dati več, ker je blagajna prazna.

In — kakor omenjeno gori — tudi jaz sem že jedel »ričet« zaradi demonstracij. Trpel sem duševno in propal materijalno. In trpim na posledicah še danes z drugimi vred.

Gospod Kristan! Dokler bodo Vaši somišljeniki ovirali redno delovanje v državnem zboru in dokler se odločilni činitelji naše slovenske politike — v tem sem na Vaši strani, gospod Kristan — ne postavijo dragače na noge, nam ne pomorejo čisto nič vse demonstracije in ne dosežemo druzega, nego: ako smo pokazali zobe, da nas utaknejo pod ključ, in ako nismo pokazali zob, da se osmešimo pred vlado in našimi nasprotniki.

Ob sedanjih razmerah moremo kaj doseči jedino-le z energičnim, in če treba brezobzirnim, toda vsikdar zakonitim nastopanjem nasproti vladi, ki je naša mačeha, in proti nasprotnikom, ki so naši tirani. V društvu »Edinost« imamo svoj organ za tako nastopanje. Pristopajmo k temu društvu, da bo njega glas tem izdatnejši. Sedanji voditelji imajo vse potrebne lastnosti, zmožnost in dobro voljo, ali tudi masa mora vršiti svojo dolžnost.

Mi ne trebamo nikakih novih društev, ni demokratičnih, ni krščansko socialnih, saj večinoma naših društev so itak demokratična in vsa krščanska. Mi trebamo zruženja le in koncentracije moči!!

Z nastopom na velikem trgu naj bi še le pokazali nasprotnikom, koliko nas je? Gospod Kristan, verujte mi, da nasprotniki prav dobro vedo, koliko nas je. Saj ravno zato nas proganjajo, ker se nas boje. Jaz sam sem že čul iz ust viših magistratnih uradnikov, kako dobro vedo, s kom imajo posla. Dotičniki so mi pripoznali v obraz, da bi tržaški Slovenci lahko napolnili 10 šol. In prav zato nam nočejo dati jedne!

To so razlogi, radi katerih se ne morem navdušiti za demonstracijo, namerjano od gospoda Kristana. Sicer pa izrekam zahvalo gospodu Kristanu, da se je pridružil bojevnikom za tako plemenito stvar, in nočem misliti, da ga o tem vodijo kakšni posebni postranski nameni!

Za razmišljanje.

Piše Anton Kristan.

II.

V Pragi, 9. julija 1899.

Krapotkin pravi v svoji epistoli do mladih ljudi mej drugim tudi to-le:

»... Če si dovršil svoje pravne studije in hočeš postati advokat, možno je, da si si storil Bog-ve kakšne iluzije o bodočem delovanju svojem ter da si človekoljub. Mogoče misliš: »More-li biti lepšega poklica, nego je naš? Vse življenje posvetiti večnemu boju proti nepravdi. Truditi se in mučiti neprestano v svrhu, da zinaga zakon, izraz največje pravičnosti.« In tak stopaš v življenje. —

»... Nekega dne se plazi neki človek okoli, recimo, mesnice; nakrat zagradi kos na steni visečega mesa in zbeži. Vjamejo ga. Zvedó, da nima dela ter da niti on niti njegova družina niso štiri

dni ničesar jedli. Prosi mesarja za odpustčenje. Nič ne pomaga. Mesar ga izroči pravici. Moža zapró šest mesecev, itd. itd.

»... Kaj porečeš na-to, prijatelj jurist, ki si sklenil vse življenje boriti se proti nepravdi? V konfliktu si. In če si pošten, odideš mej nas, ete... —

Mnogo istine. Vendar zamore pravnik mnogo, mnogo koristiti. Istina Bog, zakonov preobrniti ne more. Vsaj v momentu ne. Vendar pa stvari lahko mnogo v to, da ljudje spoznajo zakone. Marsikak zakon bi bil pravi blagor za maso, da bi ga poznala. Eto nalóga pravnika! Pripraviti pristop tje, kamor je težko priti tudi onemu, ki težko prihaja.

Nisem pravnik. Ipak se mi umestno zdi, opozoriti tudi pravnike in široke vrste ljudstva (posebno te!) na jeden zakon, kateri bo tem poslednjim mnogokrat velike koristi. Tu mislim na zakon od 27. aprila l. 1896. št. 70 drž. zak. Posebne važnosti je za one, kateri so si kupili kako stvar na plačevanje v gotovih obrokih (na splatky; Rathenzahlung). O tem-le načinu kupovanja je bil, mogoče je še sedaj, običaj, da si je prodajalec obdržal lastniško pravo prodane stvari za slučaj, ako ne bi kupec plačal vseh obrokov. Tako so se ne redko dogodile razne žalostne afere. Največ je vedno izgubil kupec, ki je bil večinoma člen »najnižjega« ljudstva.

Drugače bi bilo, da je poznal zakon, ki pravi: V slučaju, če bi kupljena stvar radi neizplačanih obrokov prišla v roke prvega lastnika, mora ta kupecu povrniti vse plačane obroke, zakonite obresti ter tudi nagraditi naklad (Fracht); kupec pak mora vrniti, kar se razume samo ob sebi, kupljeno stvar ter plačati prodajalcu zakonito odškodnino za použivanje kupljene stvari.

Zelo dobro je vedeti zlasti za ta-le zakon v slučaju, če je sodišče na zahtevo prodajalčevega naložilo kupecu, da mora povrniti kupljeno. Seveda bi moralo sodišče tudi povedati prodajalcu njegove dolžnosti napram kupecu. To se, žalibog, ne dogaja. Tako se mora kupec z novo težbo boriti s prodajalcem za povrnitev noveev. Novi stroški. Zguba časa... In vsemu temu se da zopet odpomoči s § 42, eks. r., po katerem bi mogel dolžnik-kupec zahtevati odložitve eksekucije, dokler prodajalec-upnik ni spolnil svojih dolžnostij.

Žalibog se ta koristni zakon od 27. aprila 1896. l. ne izvaja. To dejstvo je izvedelo tudi ministerstvo za pravosodje ter je vsled tega izdalo nalog od 27. maja 1899. l., kateri se ravno pošilja od glavnega sodišča podrejenim okrajnim sodiščem. Po tem nalogu mora sodišče v razsodbi natančno v številkah naznačiti svoto, katero mora povrniti upnik in katero plača dolžnik kakor nagrado za uživanje. Eksekucija se sme provesti samo v slučaju, da je upnik v resnici povrnil plač. ne obroke dolžniku ali pa pred pričami zagotovil vrnitev. —

Ne bom razglabal dalje. Ne spada v moje področje. To-le sem napisal le zato, ker sem prijatelj pravne vede in modernega zakonodarstva, ki se pa, nota bene, zelo moti, ko zahteva od vsakega poznanje samega sebe, ne brigaje se za porazumevanje zakonov v obče ter za popularizacijo istih.

Mislim, da mi gospodje studentes et doctores iuris ne bodo zamerili, ker sem šel napasti se v njihov zelnik. Če se pa ravno kdo razsrli nad mojo drznostjo, tedaj mu bom zelo hvaležen.

Torej, na dan!

DOPISI.

S Krasa, 17. julija. (Izv. dopis.) — Krasna je bila veselica, katero je večeraj priredilo »Bralno društvo« »Kras« v Skopem na krasno odičenem dvorišču g. župana Živea z sodelovanjem domačega pevskega zbora. —

Točno ob 4i uri popoldne je pred umetno postavljenim odrom začela svirati veteranska godba iz Prvačine lepe komade; narod se je začel zbirati in kmali je bilo dvorišče natlačeno polno. —

Vspored se je začel izvrševati:

»Naprej«, svirala je godba vrlo dobro. Pozdrav predsednika, g. učitelja Jos. Tomšiča, je prišel iz srea in je nam segel v srea. Govornik je rekel, da z obilo udeležbo smo počastili sami sebe in do-

kazali s tem, da se zavedamo narodnosti svoje, onega dičnega svojstva pravega Slovana, katero dvigamo in nosimo kakor prapor v brambo in obstanek naroda. — Dalje je dejal gospod govornik, da društvo ima prelep namen, izobrazovati, poučevati o kmetijstvu in gospodarstvu. In to se vrši vedno v zborih, ob vsakem sestanku, in osebno še z čtivom ali berilom. — Živio-klici so pritrjevali g. predsedniku, da je zadel na pravo struno. Bog ga živi! —

»Slovansko himno« je godba svirala vrlo dobro. A. Nedvedov: možki zbor »Ijubezen in pomlad« je vznjval v poslušaleh res prave ljubezniške in pomladanske sanje, ki je mnogokoga in mnogokatero spominjal na »tempi pasati«. — Živo ploskanje je sledilo tej točki.

Sledila je S. Gregorčičeva: »Naš čolnarič otmivo«. To prekrasno pesem je jako efektno deklamovala vrlo gospodičina Márien Živčeva. — Ugajala je tembolj, ker so njena postava, tén nje-nega obraza in njeni črno-kodrasti lasje nam predstavljali pravo praveato Črnogorko, kateri ni manjkalo drugega še, nego črnogorska noša. Živela! —

F. S. Vilharjev možki zbor »Bog i Hrvati«, se je pel eksaktno. —

»Lepo našo domovino« je svirala godba jako dobro. Poslušaleci so se ugliobili v lepe kraje, kjer biva narod naš. Kako slikovitih krajev nahajamo v nas na Primorskem, Kranjskem, Štajerskem in Koroškem! Zares — lepa je ta naša domovina.

H. Volaričev možki zbor »V večer«, z baritom, se je vrlo dobro pel. Tukaj smo pač občutili, koliko smo zgubili z Volaričem. Res umetnik je bil ta naš Volarič. —

»Bože živi«, komad le-ta je tudi ugajal.

M. Hubadov: mešani zbor »Škrjanček« — se je moral ponavljati na občeno željo. — Krasan je ta komad, vznjajajoči ljubezen, ki jo diha vsaka stvar. —

»Jadransko morje« — je svirala godba jako dopadljivo.

F. S. Vilharjev možki zbor »Slovenae i Hrvat«, je ugajal zelo, kakor tudi godbena točka. »Hrvatska koračnica«.

»Sam ne ve, kaj hoče«, dramatična gluma. To igro so vse igralke in vsi igralci vrlo dobro izvajali. Raznim pojavom je sledil smeh in laskava pohvala jim je bilo v zaslužen plačilo. —

S tem je bil vsopred dovršen in začel je jako živahen ples, ki je trajal, dokler ni zvezdica-zornica opominjevala, da je prišel ločitve čas. — Med plesom so se gosti zabavali v stranskih prostorih g. Živea pri čaši prav dobrega terana in ob dobri postrežbi. Videli smo gostov iz vseh krajev našega Krasa in gotovo se nikdo ni kesal, da je večeraj prišel v Skopo ter s tem »počastil sebe in društvo«. —

Pohvaliti moram ob tej priliki g. predsednika Jos. Tomšiča, ki tako uspešno vodi društvo in je udom, večinoma bivšim njegovim učencem, pravi voditelj. Pohvaliti moram g. pevovodjo Princeisa, kateri je pevke in pevce tako dobro izvežbal, a pohvaliti moram tudi vse pevke, pevce in sotrudnike, ki so se tako vrlo pobrinili za lepo veselico. Živeli vsi! —

Še nekaj imam pripomniti, kar je velevažno in priporočam v posnemanje. —

Med veselico je začelo grmeti in bliskati. Bali smo se nevihte. Bali smo se toče; bali smo se, da nas dež razpodi, in glej: začuli smo močno streljanje, kakor iz topov. Kaj je to? smo vpraševali jeden drugega. — »Streljajo na oblake«, bil je nam odgovor. Tedaj so streljali proti toči. To je tudi lep napredek v Skopem. — Vidi se, da so Skopenci čitali dra. Vošnjakov spis: »Streljanje proti toči« v »Koledarju« sv. Mohorja. — In zares uspešno so streljali večeraj. — Točonosni oblaki so se razkadili. — Niti kapljice dežja ali toče ni padlo. Nebo se je razvedrilo. Sanjava noč je obdajala krasno naravo; blede luna je jadrala po nebesnem svodu in zvezdice so migljale gori v višinah.

To je napravilo »streljanje proti toči«. — Vrli Kraševci, posnemajte napredne svoje brate, Skopence. Poskusite tudi vi kaj takega! In »vreme« se vam bodo razjasnila in lepše zvezde vam sijale. — —ski.—

Politični pregled.

TRST 19. julija 1899.

K položaju. Za drugimi iz češkega kluba se je oglasil sedaj tudi poslanec dr. Grégr, da pove svojo o sedanjem političnem položaju. Gospod Grégr ni ravno med discipliniranimi člani svojega kluba. Mož skače rad tu pa tam čez ojnico in hodi včasih pota, ki se križajo z onimi kluba, v katerem sedi. Grégr je nekakov večni »malkontent« med svojimi tovariši. Ravno z ozirom na njega »muhe« nas tem bolj zanimajo Grégrova izvajanja.

Dr. Grégr je govoril na volilskem shodu v Hlinskem in se je gibal v — opozicijski smeri. Njemu se vidi položaj jako žalosten, država je v razsulu in nje nasprotniki kockajo za nje usodo. Grof Thun sicer ni užival posebnih simpatij mej češkimi poslanci, ali vsaj to se je vedelo o njem, da je Avstrijec in da ni Prusjak, škileči čez mejo, ter da ni sovražnik stremljenjem naroda češkega. Da je grof Thun spolnil češke zahteve, dovel bi nas bil do cilja. Tega ni storil. Za odobrenje nagodbe z Ogersko bo vlada trebala naše glasove, a češki poslanci jej porečejo: Mi nastopimo pot, na katero nam kaže javno menenje, in sicer proti vladi, ki ni spolnila svoje obljube. Govornik je žugal celó z obstrukcijo in je najodločnejše odklonil nemški binkoštni program. Grof Thun ne bo Mojzes, ki nas dovede v obljubljeni deželni pravičnosti, pravice in svobode. Čakajo nas dnevi hudih bojov. Brez žrtev in sicer velikih žrtev si še noben narod ni priboril svojih pravic. Govornik veruje v konečno zmago. Vzlic vsem težavam in neugodnosti časov so odnosi naroda češkega danes ugodnejši, nego so bili v šestdesetih letih. Avstrija je sedaj prisiljena opirati se na Slovane, ako noče postati plen Velikonomčije.

Govornik je pozival poslušalce, naj se pripravijo na hude boje. Drže naj orožje v roki in naj ne dopuste, da bi zarjavelo v brezbriznosti in slabosti. Naj ne zgube nade na konečno zmago, ki je v naših rokah.

»Information« pripoveduje, da levičarji pritiskajo sedaj na »ustavoverno« stranko v gosposki zbornici, naj ona posreduje pri kroni, da se liberalci rešijo iz zagate, v katero so zašli. Ta ideja bi imela nekaj za se, meni »Information«. Ali prvo, kar morajo levičarji storiti, je, da se za vedno odpovedo obstrukciji in da pretržejo vse zveze z Schönerrercanci. Dokler ne store tega, jim tudi ustavoverna stranka v gosposki zbornici ne more pomagati iz zagate.

Mi pa dodajemo zaključno opazko, da levičarji tega ne store, ker nimajo več za to potrebne moralne sile in političnega poštenja.

Za sedanje odnose in sosebno za dvoumno politiko sedanje vlade se je dogodil te dni v Tešinu v Šleziji jako značilen dogodek. Nemški poslanec Demel je imel nagovor do deželnega predsednika, v katerem je rohnél proti poljskemu gimnaziju v Tešinu, za katerega — nota bene — država ne trosi niti novčiča. Namesto pa da bi deželni predsednik — tako opazá »Politik« — opozoril gospoda, da poljski gimnazij ne aspirira na nemške učence in da je namenjen le za Poljake, mesto da bi jih opozoril, da je obstrukcija prepredila povspeševanje šolstva, tudi nemškega, pa je g. deželni predsednik imel navdušen govor v hvalo istega Demela in njegovih tovarišev in je obljubil, da bo po možnosti podpiral njih prizadevanja!

To je torej dvorezni nož Thunove vlade! V eksekutivnem odboru desnice se proglašá jednaka pravice za vse, kje drugje pa se delajo pokloni onim, ki ubijajo to pravico.

Domače vesti.

Naši br. tje na Kranjskem so pravi virtuozi v stikanju po prepirljih vprašanjih in predmetih. V zavodih in ustanovah, kjer ga pri milem Bogu ni nikakega razloga ali povoda za prepirl, pač pa sto razlogov za zložno delo, se naši bratje na Kranjskem prepirlajo. Tako se je strankarski boj zanesel tudi v — kmetijsko družbo. Kakor da bi šlo za važna načela, kakor da bi bil poseben način liberalnega in poseben način klerikalnega

kopanja krompirja in krmjenja živine. To je žalostno tembolj, ker je prav kranjska kmetijska družba slovela malone kakor najuzornejša v vsej državi. In posledica temu prepirlu je, da hoče konservativna stranka osnovati posebno kmetijsko družbo. Deviza je: ločenje na vseh straneh. Tak korak bi morali obžalovati, ker ne vidimo prav nobenega veljavnega razloga za tako usodno ločitev, ki bi donášala le škodo na obe strani. Denimo tudi, da imajo konservativci prav in da je bilo postopanje predsedništva na obnem zboru neko rektno, vendar ne bi bilo snovanje nove družbe nikakor opravičeno. Konservativna stranka trdi, da ima veliko večino na svoji strani. Dobro, če je tako, pač ne bo težko tudi uveljaviti to večino. Če ni šlo na prvem obnem zboru, pa pojde na drugem. Ali snovanje novega društva bi bil lahkomišljen čin, ki bi se gotovo maščeval nad — interesi kmetovalcev! Jaz vsaj si ne morem misliti v kmetijski družbi nikake drugačne večine, nego večine, obsejajoče vse člene — kmetovalcev! In le strokovna izobraženost in volja za delo za interese kmeta naj bi bili odločilni o sestavljanju vodstva družbe! Vsi drugi pomisleki so — frivolni. Kmetovalce.

Čuvajte svoj ugled! Na obnem zboru kmetijske družbe kranjske se je baje vršil ne baš lep prizor. Dva odvetnika sta se prepirlala med seboj in sta prišla do zaključka, da jeden ni storil nič za kmeta, drugi pa desetkrat nič, pač pa da odirata kmeta — oba: jeden z blagoslovljeno vodo, drugi brez blagoslovljene vode.

In ta prizor se je vršil pred istimi — kmeti! Da sta rečena gospoda le odvetnika, mi bi jima ne hoteli kaliti veselja, ako že hočeta po vsej sili ponižavati sebe in svoj stan. Ali dotična gospoda sta tudi voditelja naroda in stojita v ospredju našega javnega življenja. V njima so posebljena politična načela, sta predstavitelja programov. Kakor taka pa bi že morala imeti ozirov do — ugleda naroda, ki odločno trpi po takih prizorih. In kaj naj si misli ljudstvo o svojih prvakah? Ali ni da mora zgubiti vso vero v vsako narodno avtoriteto, ali ni da mora izginiti iz ljudstva ves idejalizem in vsako vzvišeno mišljenje o našem narodnem delovanju?! Kaj mora postati slednjič iz nas, ako bo nadaljevalo to slepo klanje, ako homo v ljudstvu omrzevali narodno delo, mesto da bi množili vrste narodnih bojevnikov?! Bodi strankarstvo, bodi borba med političnimi načeli, ali neuhaj se tam, kjer je v nevarnosti korist naroda, ko se je bati usodnih posledic. Razmišljajte in — varujte svoj ugled!

Za-lega na delu. Pišejo nam: Od verodostojne strani sem zvedel, da glasovita »Za-lega« namerja nekega učitelja tukajšnjih mestnih šol v času počitnic poslati v Boljun v Istri, da bode pripravil tamošnje ljudstvo za ustanovljenje »Legine« šole.

Za ta trud mu plača »Za-lega« za dva meseca 120 gl., vožnjo tja in stanovanje.

Boljunski Hrvatje, pozor!

Ib.

Izjave za odmerjenje pridobnine. Od finančne oblasti smo prejeli:

Za vse one, ki izvršujejo kako obči pridobnini podvrženo samostojno podjetje ali opravilo, poteče koncem tega meseca rok, v katerem treba predložiti izjavo za odmerjenje obče pridobnine za dobo 1900—1901.

Ker se pa večje število davkoplačevalcev dosedaj ni odzvalo tej dolžnosti, se opozarjajo isti v njih lastno korist, da vložijo omenjene izjave do konca t. m., kajti pozneje se za vsako opuščeno prijavo predpiše zakonita globa.

Šolsko leto štiri razredne deške šole sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu se je zaključilo dne 15. julija.

Kakor je razvidno iz letnega poročila, je početkom leta vstalo 242 dečkov, a radi nedostajanja prostorov se jih je moralo veliko odpustiti. Koncem leta jih je bilo 228, napredovalo jih je 166, zaostalo 62.

Vpisovanje učencev za prihodnje šolsko leto se bo vršilo od 14. do 16. sept.

(O zaključku leta dekliske šole, zlasti o slavnosti, nam je obljubljeno posebno daljše poročilo. Ured.)

Občni zbor podružnice ljubljanske družbe sv. Cirila in Metoda v Podgradu se bo vršil v četrtek, dne 27. julija 1899. ob 3. uri popoldne

v bralnem društvu v Podgradu. Dnevni red: 1. Predsednikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Volitev novega odbora. 5. Volitev dveh odposlancev k glavni skupščini. 6. Uplačevanje doneskov. 7. Služajnosti.

Dražbe premienin. V četrtek, dne 20. julija ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premienin: v ulici Giulia št. 14, mramor in kamenje; Sv. M. M. Spodnja št. 308, štacunska oprema; v ulici della Guardia št. 2a), hišna oprava, volí in konji.

Bleiklistka je povozila višega finančnega oficijala Teodora H. Trčila je vanj tako močno, da je padel na tlak ter se ni mogel ganiti. Spravili so ga v stanovanje, kjer je zdravnik konstatiral, da mu je zlomljeno rebro. Razun tega ima več ran in natiskov na raznih krajih trupla. Njegovo stanje je nevarno. Tudi nerodno bleiklistko je vrglo s kolesa, vendar je ostala nepoškodovana.

Naša mladina. 12-letni Albert Pace iz ulice Salice št. 6 se je sprl včeraj popoldne z nekim drugim dečkom, kateri ga je tekom prepirla ugriznil v levo lice. Moral je na zdravniško postajo.

Tudi 14-letni Alojzij Ceschia iz ulice Crosada št. 7 se je sprl včeraj popoldne z nekim drugim. Poslednji ga je ranil z ribiško harpuno na levi roki, in sicer precej nevarno.

Krepka zaušnica. 13-letna Emilija Rugo, ki služi v neki družini v ulici S. Franceseo, je prišla iskat pomoči na zdravniško postajo, ker ji je, kakor je dekle pripovedovala, nje gospodinja prisolila tako zaušnico, da je imela lice zmeškano in se ji je iz nosa usula kri. Zdravnik ji je podelil potrebno pomoč.

Zgodovina zapestnice. K nekemu tukajšnjemu zlatarju je prišla včeraj v jutro neka ženska z dragoceno zlato zapestnico z verižico in dijamanti ter je vprašala, koliko je vredna ta dragocenost.

Zlatar je pogledal zapestnico in dejal, da se mu zdi, kakor da bi bilo o tej zapestnici javljeno, da se je izgubila pred letom in dnem. »Ne vem«, je dejala žena, »jaz bi le rada vedela, če je kamenje pristno«. Videlo se ji je, da je malo nemirna in zmešana. — »Počakajte malo, takoj se prepričam«. Žena pa ni hotela čakati. Zašepetala je še nekaj zmedenih besed, potem pa — zbežala.

Zlatar je izročil zapestnico redarstvu, kjer so pogodili, da je vprašavni predmet bila zgubljena neka gospa, katera ga more sedaj zopet dobiti. O ženi, ki je prinesla zapestnico, ni duha ne sluka.

Različne vesti.

Razprave proti dunajskim demonstrantom, ki so se udeležili izprehoda delavcev na Ringu, se nadaljujejo. Dva toženca so obsodili zaradi rabuke in neposlušnosti vsakega v en teden, tretjega pa v tri dni zapora. Obtoženec Malek, ki je hotel zabraniti aretiranje nekega demonstranta ter zgrabil nekega stražnika za ovratnik, je osojen v šestmesečno težko ječo, poostreno s postom.

Velik požar v Budimpešti. Dne 18. t. m. je nastal v skladišču zapadnega kolodvora v Budimpešti požar, ki je uničil večino poslopja in blaga. Po enournem napornem delu se je posrečilo gasilec, da so omejili ogenj ter rešili olje in eksplozivne predmete, ki so bili shranjeni v kletah skladišča. Škoda cenijo na 100.000 gld.

Trgovec pobegnil. Dunajski trgovec z škrobom Jurij Schön je pred desetimi dnevi izginil brez sledu. Govori se, da je zbežal v Ameriko, zapustivši okoli 100.000 gl. dolga.

Iz ljubosumnosti. V Parizu so 18. t. m. po noči aretirali viskanta d'Assainy, ker je bil na svojo ljubimko, neko demimondko d'Arneville, izprožil tri strele iz revolverja ter jo nevarno ranil. To je storil iz ljubosumnosti. D'Assainy je oženjen ter dobro znan v najvišjih, posebno pa v športnih krogih pariških.

Črne koze (osepnice.) V Sinaji na Romunskem, kjer je letovišče kraljeve rodovine, je zavladala nevarna epidemija. Že okoli 150 vojakov je zbolelo za črnimi kozami. Mnogo bolnikov je umrlo.

Kuga v Egiptu. Kakor javljajo iz Aleksandrije, je tamkaj kuga začela pojematí. Dne 11. t. m. že ni bilo prijavljenega nobenega novega slu-

čaja in nobene smrti vsled kuge. Vsega je bilo do 11. t. m. 68 slučajev kuge, 26 smrtnih slučajev in 26 ozdravljenj.

Pa kaj pomaga to, ker preti nevarnost, da se kuga znova utihotapi iz vzhodne Indije. Poročajo namreč, da se nahajata na krovu angleškega parnika »Dietator«, ki je priplul te dni iz Kalkute v Suec, 2 osebi, zboleli za kugo, dočim so trije drugi slučajji sumljivi. Imenovani parnik se nahaja v karanteni pri Mosè-ju.

Brzjavna in telefonična poročila (Zadnje vesti.)

Dunaj 19. Ministerski predsednik grof Thun se je povrnil iz Isla. Vojni minister pl. Krieghammer je pa odpotoval včeraj na cesarski dvor v Isla.

Dunaj 19. Znani vodja socijalnih demokratov, dr. Ellbogen, je bil obsojen danes na štiri tedne zapora, radi žaljenja oblasti. Dr. Ellbogen je namreč na nekem shodu dolžil policijo, da je pristanska nasproti socijalistom.

Rim 19. Z jutrnjim dnem se ima uveljaviti kraljevi dekret od 22. junija, ki nadomešča nekako § 14 avstrijske ustave. Vedno se množe glasovi mej najresnejši politiki, ki označajo taki način uveljavljanja zakonov kakor jako nevaren ustavnim ustanovam. Mej tem pa se ministerstvo Pelloux bavi z določenjem svojega programa in se bavi z upravnimi preosnovami, ki naj bi se uvele, da se zmanjšajo troški.

Cetinje 19. Sultan je podelil kneginji črnogorski red Kefakat; princepsi Kseniji pa isti red druge vrste.

Kodanj 19. V elektrarni kolodvora je sinoči navstal požar, ki je napravil veliko škodo, uničivši glavno in več stranskih delavnic.

Pariz 19. »Journal« trdi, da je francoska vlada namignila zastopniku don Carlosa, markiju Cerralbe, naj v 24 urah zapusti svoje bivališče v Behobie ob špansko-francoski meji. Ako hoče ostati na Francoskem, naj se nastani v kakem kraju ob Loari. Ako se ne bi pokoril, bo izgnan.

Pariz 19. »Figaro« beleži vest, da so se vsi tajni spisi izročili vojnemu sodišču v Rennesu in da se isti prečitajo na razpravi.

Carigrad 19. Sinoči sta v Seretu dva Srba napadla bolgarskega učitelja Navmova in njegovo soprogo ter ju težko ranila.

Rim 19. Danes popoldne je bilo občutiti močan potres, ki je trajal več sekund. Ljudstvo je bilo prestrašeno.

ZAHVALA.

Podpisana izrekava najtoplejšo zahvalo vsem onim prijateljem in znancem ter barkovljanskim župljanom sploh, ki so v toli velikem številu prihiteli spremit k večnemu počitku najinega nepozabnega sinka

Ljudovika,

ter tem potom pokazali svoje sočutje in ljubezen do naju in najine družine.

Posebna zahvala bodi pa g. pevcem društva »Adrija« na zapetih žalostinkah v cerkvi in na grobišču.

Barkovlje, 18. julija 1899.

Ante in Roza Martelanc,
roditelja.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
na južnem kolodvoru.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,
kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih
brestuje:

Vrednostne papirje:

po $2\frac{1}{2}\%$ proti 5 dnevni odpovedi
" $2\frac{1}{2}\%$ " 12 " "
" $3\frac{1}{4}\%$ " 4 mesečni " "
" $3\frac{1}{4}\%$ " 8 " "
" $3\frac{1}{2}\%$ " 1 letni "

Napoleone:

po $2\frac{1}{2}\%$ proti 20 dnevni odpovedi
" $2\frac{1}{2}\%$ " 40 " "
" $2\frac{1}{2}\%$ " 3 mesečni " "
" 3% " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25.
oziroga 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje $2\frac{1}{2}\%$ do vsakega zneska;
izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske
treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo
v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne
uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in
račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj,
Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja
nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne
papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri
vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne pa-
pirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti
primerni proviziji.

Brzo putovanje, dobra hrana, najjeftineje cene.

Red Star Line

Napitke i vjete šalju se brezplačno i poštarine pristo.

Anversa New York

Objavješčenja daje:

Red Star Line v Beču
Viedner Gürtel 20

preko puta od državnih i južne željezničke postaje.

E. N. van Soomeren

u Trstu, Riva del Sale broj 1.

od c. kr. visoke vlade pooblašteni zastupnik.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim porostvom.

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovanska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če
tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.
Rentni davek od hranilnih ulog plačuje
zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer
na uknjižbo po $5\frac{1}{2}\%$, na menjico po 6%,
na zastave po $5\frac{1}{2}\%$.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od
3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih
od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12
dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 po-
poldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo
za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih
Trentina, Istre, Goriške in pri tuk.
poljedeljski družbi izkušeno kot
uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasi-
karnih in kriptogamičnih boleznih in žuželk
v obče ki okužujejo trte, sadna dre-
vesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricola«, na
željo poštine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku
Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru
Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle,
Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belve-
dere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Gia-
como; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia
in Cumar, Opčina.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in spre-
jemnice, žimice in peresute, ogledal in železnih
blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

M. Kristofić-Makulić

Koper (Capodistria)

ima na prodaj črna in bela istrska vina po
14 do 22 gld. hektoliter in retošk za bu-
teljke po 45 do 80 kr. liter.

FILIJALKA c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na

4-dnevni izkaz $2\frac{1}{2}\%$

30- " " $3\frac{1}{4}\%$

V napoleonih na

30-dnevni odkaz $2\frac{1}{2}\%$

3-mesečni " $2\frac{1}{2}\%$

6- " " $2\frac{1}{2}\%$

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankoveih
avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z
dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po
dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako
v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Grädec, Sibinj, Inomostu
Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol-
nograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti od-
bitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Lon-
donu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po
jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali sre-
brni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk
v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.